

ORDINATIONES

Quædam per Illustrissimos & Reuerendissimos DD. Cardinales, super Congregatione Regularium deputatos datæ Reuer. Dominis Visitatoribus Apostolicis Monasteriorum Sanctimonialium Ciuitatum Neapolitan. & Salernitan. sub die secunda Iunij 1589. Et per eosdem Illustrissimos DD. Cardinales reformatæ, & modificatæ, sub die xij. Iulij 1592. vt eas perpetuo obseruari & custodiri mandent, & operentur, &c.

1 IN quolibet Monasterio non habeantur, nec permittantur plures Crates ferreæ, seu fenestræ collocutoriæ, quàm vna, aut ad summum duæ.

2 Hæ nullo modo in Ecclesijs sint, sed extra eas tantum.

3 In Monasterijs verò, in quibus hactenus laminarum vsus non est introductus, in fenestris collocutorijs ponãtur binæ crates ferreę introrsus altera, altera extrorsus, & distãtes ab inuicem saltem per spacium duorum palmorum, vel totius crassitudinis Muri, necnon spissę seu strictè adeo vt nec puellæ manus per foramina transmitti possit; Inq; exteriori crate figantur claui ferrei eminentes & acuti, itaut locuturi facies illi nequeant adhærere, & colloquentium verba exaudiri valeant.

4 In fenestellis Confessionalibus configantur etiam laminæ ferreæ; scilicet cum minutis foraminibus, è quibus, nec ipsæ Moniales cernere, vel spectare quépiam, nec à quopiã vllo modo cerni, aut spectari possint.

5 Fenestella vnde Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum percipiunt alta sit dimidiato palmo: lata verò integro, quæ binis foriculis totidemq; seris, & clauibus alteris intrinsecus, alteris forinsecus occludantur.

6 Tam in ingressu, seu in habitu regulari suscipiendo, quàm in professione emittenda velo suscipiendo, vel consecratione Monialium, in quibus Monasterijs Ordinis, vel regulæ S. Benedicti mos est, vt consecrentur, fas nè sit eis munera xenia, dona, vel aliud quidlibet singularibus, vel particularibus Monialibus dare, vel erogare, sed quicquid à cognatis, vel affinibus donatur; vel offertur, id vniuersũ tribuatur & referatur in commune, nec lauta, aut sumptuosa, siue luculenta conuiuia fiant, aut permittantur; sed sobria tantũ, quæ sacras virgines deceat, spiritus corporisq; recreatio concedatur.

7 In quouis Monasterio eligatur quotannis Magistra Nouitiarum, cui vni curæ sit illas instituere; nec eidem curæ siue illis instituendis Materteræ, seu Amitæ, vel quæuis aliæ, etiam qualibet cognatione coniunctę, se immisceant vllo pacto.

8 Ad ianuam Monasterij, vestibulum sit binis foribus munitum, in quod Moniales nũquam intrent, dum fo-

A ses

res exteriores, vel apertę ſint, vel mox aperiēdæ, nę indę vnquam Moniales ſpectare, aut ſpectari poſſint.

9 Collocutorium interius locus ſit ſeris occluſus, in quem nulla Monialiũ ingrediatur niſi vocata, & à ſua superiore venia ei data, ibiq; auſcultatrices huic muneri deſignatæ ſemper interſint, & aſſiſtant: Quæ quicquid dicatur audire debeāt, niſi futurus ſermo ſecretum expoſtularet, quo caſu, de Abbatiſſæ, ſiue Prioriſſæ licentia propinquioribus conſanguineis, remotis arbitris, permitti poſſet.

10 Non ſcribant literas iniuſſu Superioris, ſcilicet Abbatiſſæ, ſiue Prioriſſæ, nec dent, neuè ad eas miſſas, recipiant, niſi ante ab eiſdem fuerint perlectæ.

11 Presbyteris, Confeſſarijs ab Abbatiſſis, Prioriſſis, vel alijs Præfectis Monaſteriorum ſtatuatur æqua & idonea eleemoſyna ſiue Prouiſio, quæ ęre cõmuni Monaſterij perſoluatur; ijs autem viciſſitudo Munerum quantũuis exigui valoris, quæ ſibi cũ Monialibus poſſint intercedere omnino interdicta ſit, ſub pœna perpetuæ ſuſpenſionis ab audiendis, tã illarum, quã quorũuis aliorũ cõfeſſionibus, in quã ipſo facto incurrãt.

12 Nulla Monialis, vel Conuerſa, dona, munera, vel pecuniam, aut aliud quippiam, etiam charitatis, aut pietatis, vel eleemoſynę nomine, ſiue intuitu, cuicumq; perſonæ, tribuat, donet aut largiatur, ſed ſi ex aliqua iuxta, vel rationabili cauſa aliquod dandum, vel tribuendum viſum fuerit, id à Præfecta, ſeu Superiori Monaſterij, è re communi fiat.

13 Præſertim verò caueatur, ne qua Monialis, vel Conuerſa quicquam ex bonis Monaſterij det, aut donet, nec ex ijs quidem quæ in vſum ſuum aſſignantur, niſi de licentia Abbatiſſæ.

14 Neq; vllius generis bellaria, edulia, eſculenta, ientacula, offulas, cõfectiones, & ſirupata, vel alia ſimilia quęcumq; conficiant, aut coquant, vt illa venditent, donent, aut largiantur, niſi de licentia Abbatiſſæ, & de rebus modicæ impenſæ, & in conſanguineos tantum.

15 Moniales, Officiales Monaſterij, in ſuis muneribus obeũdis nihil niſi de re, & pecunia Monaſterij expēdãt.

16 Denuntietur cunctis Sanctimonialibus cuiuſcumq; Ordinis, Religioſas profeſſas, quæ teſtamentu faciunt, vel de rebus ſibi in vſum aſſignatis diſponunt, mori & decedere proprietarias, illaſq; cenſuris, & pœnis à ſacris Canonibus, regulis, ac ordinum, & Monaſteriorum Conſtitutionibus, atq; alijs Ordinationibus cõtra proprietarios ęditis, & promulgatis ſubiacere, ac obſtrictas eſſe: Ideoq; contractus, & inſtrumenta, in quibus Moniales ab eorum Monaſterio emunt annuos redditus, quoad ipſæ vixerint, vel etiã vt poſt ipſarum obitũ alia ſuccedat, & ſimilia, nullius ſint roboris, vel momēti, ſed irrita, & inania, ac proinde ijs defunctis cuncta omnino Monaſterio incorporentur, cui ſunt redditus huiuſmodi acquiſiti.

17 In quouis Monaſterio ſit infirmaria communis, & vbi non fuerit, à Superioribus extrui, vel fieri quamprimum curetur; etiam, ſi res poſtulat, ſub cenſuris, & pœnis eis beneuiſis; in eam autem recipere teneantur, in virtute ſanctæ obedientiæ, omnes Moniales, & Conuerſæ, tam Profeſſæ, quàm Nouitiæ egrotæ, quibus õpus ſit medico; nec Medicus quampiam ſecundo inuiſat, nec inuiſere permittatur à Præfecta Monaſterij, neq; medicinam præſcribat extra infirmariam, ſub pœna excommunicationis: Neq; etiam extra illam Confeſſarij Monialium deputati cuiuſuis audiant confeſſionem, ſub pœna ſuſpenſionis ab illarum, & aliorum quorumuis confeſſionibus audiendis, in quam ipſo facto incurrant: Si tamen aliqua Monaſteria ob anguſtiam loci, aut ob nimiam paupertatem, non poſſent ita ſtatim extruere infirmariam: Ordinarius, ſiue Superior viſitet Monaſterium, & illis præſcribat certũ locum, & aſſignet ſpacium temporis intra quod omnino debeat exequi, & quo ad impenſam neceſſariam pro fabrica videat idem Ordinarius, vt per eleemoſynas, aut per alios ſibi beneuiſos modos ei prouideatur, & quamprimum de his quæ egerint Congregationem certiorem faciant.

18 Egrotantibus autem, & Infirmis, in Infirmaria decumbentibus ex ea pecunia, quę in eam cauſam, vt infra aſſignabitur, ſuppeditetur omnes ſumptus, & expenſę pro victu, alimentis, lectulis, & medicinis, & alijs rebus neceſſarijs ad illarum morbos curandos ac valetudinem conſequendam.

19 In ea verò nulla audeat aliunde particulares ſumptus ſibi facere, quocirca Viſitatores, & exinde Superiores in Monaſterijs, in quibus huiuſmodi ſubuentiones non ponuntur in cõmuni depoſito, aſſignabunt huiuſmodi Infirmariæ communi redditus ſufficientes tam ex communi menſa Monaſterij, quàm ex aſſignatis rebus, cenſibus, & bonis ad ſingularum, ſeu particularium Monialium vſum, ſiue ſuſtentationem pro ea rata tamen, quæ eis videbitur huic negotio ſatis eſſe.

20 Eligatur autem Monialis ſollicitudine, ſedulitate, & charitate præſtans, quæ ægrotantiũ ſororum cũ omni ſtudio, & pietate curã gerat, fideliterq; pecuniã ſibi cõmiſſã adminiſtret, cuius rõnem reddere teneatur.

21 Ei autem conſtituantur tot Moniales conuerſæ auxiliares, quot videbuntur ei muneri ſatis eſſe.

22 Nulla audeat accedere ad Infirmariam tamquàm ægrotans, vel infirma, niſi febri, vel alio morbo laboret, quem ibi curare oporteat de conſilio Medici, qui ad reſtitutionem expenſarum in foro conſcientię teneatur, ſi cui huiuſmodi conſilium dederit, vbi opus non erit.

23 Omnes feneſtræ, vel foramina, quæ fuerint in Clauſtrorũ parietibus, è quibus Moniales foras ſpectare, aut ſpectari poſſint, omnino occludantur, permiſſis ſolis feneſtris aliquibus ad lumen excipiendum neceſſarijs, quæ tamen talia ſint, ne inde vllo modo proſpici, aut proſpicere queant.

24 Monialibus, & earum Eccleſijs, nõ permittatur cãtus figuratus, ſed tãtũ firmus, ac præterea, etiã ex omnibus Monaſterijs oĩa inſtrumẽta muſica (exceptis Organis, quæ in exteriore Eccleſia permittũtur, tollãtur.

25 Solæ Moniales Officium diuinum in ſuis Eccleſijs celebrent, ita ut nulla regularis, vel ſecularis, aut alia quælibet laica perſona, ad id quomodolibet ſe ingerat, ſed tantum Sacerdotes, & Clerici deputati, vel deputãdi ab Ordinario, ſiue Superiore, pro celebrandis Miſſis in die ſolemnitatis Monaſterij, ad ea ſua munera obeunda, quæ ſunt, ex vſu neceſſario Eccleſiæ, cuiuſmodi ſunt Miſſæ celebratio, benedictiones, & his ſimilia, quæ per Moniales expediri non poſſunt, accedant.

26 Nulla Monialis, vel Conuerſa vel quæuis alia perſona, etiam quæ non ſit de Monaſterio, audeat alias priuatas ſibi Miſſas celebrari facere in Eccleſijs Monaſteriorum Monialiũ, pręter eas, quæ à Cappellanis deputatis communibus impenſis Monaſterij celebrandæ ſunt.

27 Quia verò in quibuſdam Monaſterijs quamplurimę Miſſæ, quæ magnum Sacerdotum numerum requirũt, celebrari debēt ex teſtamētis, vel relictis, & alijs diſpoſitionibus, & nihilominus defectu Cappellanorum, aut Monaſteriorum paupertate vel alia de cauſa omittuntur vel omitti oportet, mandatur Dominis Vi-

ſitato.

sitatoribus, & successiuè Ordinarijs & Superioribus, vt ei rei opportunè prouideant, iuxta Decreta Sacrosancti generalis Concilij Tridentini, & Prouincialis Synodi Neapolitanæ, aut alia meliori ratione cõsulentes, ac referant huic Sanctæ Sedi.

28 Nulla Monialis, vel Conuersa cum aliquo Aduocato, Procuratore, Sollicitatore, Exactore, alioq; negotiorum Gestore, quodcumq; negotium, causam vel litem pertractent, nisi cum solis ijs, qui pro communibus negocijs, causis, & litibus Monasterij procurandis, & defendendis, deputati sunt, & de licentia Præfectæ eiusdem Monasterij.

29 Vectores, qui Vinum pro vsu Monasterij, vel etiam Aquam Balneorum pro Infirmis conuehunt, Monasterium ingredi nisi interdiu nullatenus permittantur.

30 Ad conficiendum Panem, vel etiam ad cernendam Farinam nemo in Monasterium intret, quod si alia de causa necessaria, & vrgenti intrauerit, istiusmodi operam ne præstet.

31 Abijciantur è Monasterijs omnes Catelli.

32 Collocutoria exteriora fores ne habeant, quæ possint occludi, sed omnia pateant.

33 Ianitrices, & quæ Sacristiæ curam habent, & Comitatrices, quæ ingressos comitantur, quadraginta annis non paucioribus natæ sint.

34 Comitatrices, Confessarios, Medicos, Chirurgos, & alios, qui ex necessitate intra Claustra pro tẽpore admitti oportet, vbi ingressi fuerint, semper comitentur.

35 Omnino assignetur Confessarius extraordinarius iuxta Decretum sacri generalis Concilij Tridẽtini, quem quæuis Monialis adire teneatur, cui tamen liberum sit illi sua peccata confiteri, vel non confiteri.

36 Ne quicquam commodato accipiant pro ipsarum Ecclesij, vel Oratorijs ornandis, sed proprio sint ornatu contentæ, quem nec alijs commodent.

37 Omnes Conuersæ rei communi Monasterij inseruiant, Conuersæ autem particulares nulli Moniali cõcedantur, & quæ iam concessæ sunt in Communitatem redigantur, sed si cui, vel propter infirmitatẽ morbum, aut senectutem, particulari ministerio indigeat, Abbatissa, vel Præfecta Monasterij, ex eisdem Conuersis communibus vnam, pluresue assignet, prout opus fuerit, ad nutum tamen ipsius reuocabiles, & ex industria aliam, vel alias vicissim ad tempus substituat, vt necessitati vniuscuiusq; sit consultum, & priuato seruitio nequaquam illarum quempiam addicta, seu assignata sit, aut dici possit.

38 In Conuersas non recipiãtur in quoquo Monasterio plures tertia parte aliarum Monialium, vel ad summũ non nisi duæ ad rationem quinq; Monialium, vbi verò consuetudo est, vt ea proportio non expleatur, sed minor sit numerus Conuersarum, ea, vtpotè laudabilior, obseruetur.

39 Famulæ seculares, quæ in Monasterijs pro illorum seruitio & ministerio degunt, omnino dimittantur, nec habitum suscipiant, nisi prius extra Monasterium dimissæ ab Ordinarijs illarum voluntas fuerit explorata iuxta prædicti Sacri Concilij Tridentini Decretũ, quod tamen fiat omnino gratis, neq; sint supra numerum proximè definitum.

40 Tam Moniales, quàm Conuersæ, suam quęq; cellam habeat, nec in vna plures commorentur, neq; vna cum alia, sed seorsim quælibet in suo lectulo dormiat, seu quiescat.

41 Non recipiatur Monialis, vel Conuersa in quoduis Monasterium, nisi in eo singulæ, singulis Monialibus, & Conuersis propriè Cellæ, quæ siue ex muro, vel cemento, siue ex tabulis, siue ex tela in communi Dormitorio distinguantur, assignatæ sint: & actu eas inhabitent, & vacua supersint propria cella pro recipienda in Monialem, vel Conuersam.

42 Visitatores, numerum Monialium ac etiam Conuersarum iuxtà supradictam rationem in quolibet Monasterio, certum definiant, ex facultatibus, & redditibus, quæ à Monasterio in cõmuni possidentur, & ex consuetis eleemosynis statuentes, in Monasterijs Ciuitatis Neapolitanæ pro singulis Monialibus annuatim quinquagenos ducatos, quadragenos aut pro singulis Cõuersis, quę tamẽ pręscriptã portionẽ nõ excedãt.

43 Verum vbi Monasterium aliquas in Moniales supra numerum definitum recipere voluerit, id quidem cõceditur si fuerint Cellæ pro eis; Vel aliud ex predictis non obstiterit, & in dotem pręterea, vel eleemosynã à singulis assignetur, præsens pecunia, ex qua saltẽ possit emi annuus redditus ducatorum sexagintasex illius monetæ in absolutum Monasterij commodum, & vtilitatem conuertendus, & inalienabilis, ac perpetuò retinendus; In Monasterijs verò Salernitanæ Ciuitatis (obseruatis conditionibus, cæteris iam dictis) Domini Visitatores taxent certam annuam quantitatem redditnum pro loci, & personarum qualitate.

44 Nulla vnquam recipiatur in Monialem, nisi prius, parentes, fratres, vel ij, ad quos eius cura spectat promptam habuerint vniuersam pecuniarum pro dote, vel eleemosyna cõsueta, ex qua puellæ nomine annuus redditus ematur. Accedente Monasterij consensu, cui huiusmodi redditus alimẽtorum causa vsq; ad professionis diem cedat, ea verò sequuta, successionis iure integer acquiratur.

45 Cum verò regularis viuendi ratio, & optimi instituti, & tuta via, qua ad omnem perfectionis gradum ascenditur, sit vita communis, nihilq; proprij possidere, nec pecuniam tractare, ne eam quidem, quæ in vsum cuiusq; conceditur; districtè præcipitur, & mandatur, vt si quæ Moniales huiusmodi sanctam, & regularẽ viuendi rationem elegerint, & omnia bona, redditusue quouis modo ad vsum concessa, vel reseruata à se abdicauerint, & Monasterio cesserint, Abbatissa, Priorissa, vel aliæ Præfectæ Monasteriorum renunciationem huiusmodi recipere omnino teneantur, & ex Monasterij bonis, & redditibus, seu introitibus in his, quæ ad victum, & vestitum, & reliquam vitæ sustentationem pertinent, illis præcipuè prouidere, & ita opportunè omnia subministrare, vt nulla re indigere permittatur. Si quis autem, vel si qua intra, vel extra Monasterium talem pium viuendi vsum dicto, vel facto, nutu, vel signo exturbare, reprehendere, aut quouismodo impedire, maligno spiritu instigante, præsumpserit Superiores in eum, eamue maledictionem æternam, & excommunicationis sententiam, etiam ipso facto incurrendam comminari, & infligere possint. Quinimo omnibus dictorum Monasteriorum Superioribus, & Præfectis in Domino iniungatur, vt prædictarum Monialium piè & Religiosè viuentium singularem curam gerant, vtpotè, quæ sub speciali protectione Sanctæ Sedis Apostolicæ, & nostræ Congregationis existunt, & vt hæc tuta viuendi ratio, dante Domino, amplificetur, de cætero, in prædictis Monasterijs, Nulla ingressura Monasterium, recipiatur, aut admittatur aliquo modo in Monialem, vel Cõuersam, nisi promiserit cõ-

munis

munis vitæ institutum prædictum amplecti, & iuxta illud perpetuò viuere; vbi verò ingressa fuerit, vnà cum alijs Monialibus eiusdem instituti, & obseruãtiæ adiungatur, & cũ eis viuat: Confessarij etiam sedulo hortentur, ac moneant Moniales, vt prædictum communis vitæ institutum, & tutam Deo seruiendi viam sequantur.

46 In Monasterijs, in quibus similiter retinentur hactenus prouisiones, & subuentiones, & non omnia in communi conferuntur, concedatur licentia accipiendi aliquam subuentionem, de manibus tamen Abbatissę, seu Prefectæ Monasterij, siue depositariæ ad nutum tamen Abbatissæ, siue Præfectæ prædictæ, pro suis Religiosis necessitatibus, quæ verò supersunt, Abbatissa erogare teneatur in communes vsus Monasterij, Ac Ordinarijs, siue Superiores Monasterij quotannis exigant rationem à Depositaria, & Abbatissa, seu Præfecta prædictis de huiusmodi prouisionibus, subuentionibus, & depositis, & in eas transgredientes grauiter animaduertant.

47 Vt autem ad Dei gloriam, & Monialium in Domino profectum, & animarum salutem, supradictæ ordinationes debita deuotione, & reuerentia suscipiantur Vniuersis & sigulis Reuerendis Abbatissis, Priorissis, ac alijs Præfectis, & Superioribus Monasteriorum, ac Monialibus, & Conuersis, in virtute Sanctæ obedientiæ, ac sub priuationis officiorum, & perpetuæ inhabilitatis ac vocis actiuæ, & passiuæ, atq; alijs censuris Ecclesiasticis, & pœnis, etiam ipso facto incurrendis, respectiuè (in casibus tantum à Congregatione præscribendis; quoad censuras, scilicet) ac aliàs iuxta facultates dictis Dominis Visitatoribus cõcessas districtè præcipitur, & mandatur, vt omnia, & singula in eisdem Ordinationibus contenta, obseruent, & exequantur; ac obseruari, & exequi faciant.

48 Præterea Dominus Ordinarius Neapolitanus, eiusq; Vicarius, & Officiales in spiritualibus, & temporalibus Generales, & prædicti Domini Visitatores Apostolici, necnon & alij Superiores Regulares, ad quos Monasteriorum cura quomodolibet spectat, studeant, vt hæc omnia inuiolabiliter obseruentur. Transgredientes verò prædictis censuris Ecclesiasticis, & pœnis, etiam inuocato ad hoc si opus fuerit auxilio brachij secularis, ac alijs prout eis videbitur, iuris & facti remedijs opportunis coerceant, & castigent; cum facultate declarãdi Abbatissas, Priorissas, & alias Præfectas culpabiles repertas incurrisse in pœnas etiam priuationis officiorum, & inhabilitatis ad ea, atq; illas sic declaratas deponendi, & puniendi, ac aliàs idoneas illarum loco subrogandi, & sufficiendi, quæ regularis disciplinæ zelo accensæ huic reformationi inuigilare possint, & velint.

49 E Monasterijs Sanctæ Mariæ Angelorum, Sanctæ Mariæ Consolationis, Sancti Antonij de Padua, & Sanctæ Mariæ Magdalenæ Neapolitanæ Ciuitatis emittantur omnes, & quæcumq; puellæ, atq; aliæ seculares mulieres, quæ educationis, vel alia quauis causa in eis morantur, non obstan. quibuscunque.

50 In Monasterio Sanctæ Mariæ Angelorum, Sanctæ Mariæ Consolationis, & Sancti Antonij de Padua nulla de cætero admittatur in Monialem vel Conuersam, nec Religionis habitum suscipiat, sub pœna priuationis, ipso facto, Officiorum, & vocis actiuæ, & passiuæ, tam per Abbatissam, quàm per Discretas, quæ huic rei auctoritatem, vel assensum præbent, incurrenda. Ac insuper illius receptio, & professio indesequuta irrita sit, & inanis, ac nullius sit roboris, vel momenti, sed & quæ de facto imposterum iam recepta fuerit, de Monasterijs eijciatur.

51 Idem quoq; obseruetur in Monasterio Sanctæ Mariæ Magdalenæ, cum propter loci insalubritatem, & alias iustas ac rationabiles causas, Dominis Visitatoribus datum fuerit in mandatis, vt ipsi, habita ratione redditum, tam communium, quàm particularium, seu in proprios vsus assignatorum, tantum ex redditibus, Conuentui, seu Mensæ Monialium tribuatur, quantum videatur satis esse ad illarum congruam sustentationem, quod autem superest futuro Monasterio extruendo reseruetur. Dat. Romæ in sacra Congregatione super Regularibus instituta habita Domi Illustrissimi & Reuerendissimi Domini Cardinalis Sanctæ Seuerinæ. Die secunda Mensis Iunij. M. D. LXXXIX.

Fr. Michael Bonellus Card. Alex. Epũs Alban.

Georgius Palearius Secret.

ROMAE, Apud Paulum Bladum, Impressorem Cameralem. 1592.